

թելու այս կռուպ հիւանդութիւնս սրա-
ձայն հագագախտին¹ հետ, որ յանկար-
ծական երեւան կ'եղէ, ու կոկորդին խո-
րը պարզ կարմրութիւն մը կը պատ-
ճառէ:

Մինչև որ բժշկը հասնի՝ պէտք է ախ-
տացելոյն սրունքներուն վրայ մանա-
նելի կամ քաղիսի սպեղանիք² դնել,
ջերմ սպունգ մը վզին վրայ պլել, և
թեկերը քափուրախառն ալքոոլով չփել:
Ասով ախտը քիչ մ'որ թեթեւայ,
պէտք է ախտացելոյն փախողական մը
տալ, որուն ազդեցէն ետքը, հիւանդը
պէտք է աղէկ ծածկել ու մուշի, տի-
լիայի ծաղկի կամ ուրիշ կակղեցուցիչ
խոտերու ջուրը մերթ ընդ մերթ խմը-
նել: Բայց տղրուկ ամենեւին գործածե-
լու չէ:

Բժշկին ընելի գործողութիւնն է անցը
մը բանալ շնչափողին վրայ որ օդը
թոքերը կարենայ թափանցել: Այս
գործողութիւնս դիւրին է, և փորձը
օգտակար ցցուցած է, որովհետև ա-
սով՝ ախտացելոց հնգին մէկը կ'ազա-
տի: Որչափ ալ երկիւղալի երևնայ ծնո-
ղաց այս գործողութիւնս, պէտքը չէ
ամենեւին հակառակելով չհաւանիլ:

Զուարթ մարդուն օգնութիւնը երկրնքէն է:

Առաքինի մարդու մը յատկութիւնը
զուարթութիւնն է, որ վրան՝ ինչպէս
արեւուն պայծառութիւնը՝ անանկ կը
փայլի: Քաղցրահայեաց դէմքի մը ուրա-
խութիւնը դուրս կը զեղու ու չորս կող-
մը կեցողներուն կ'անցնի: Նաև խիստ
ու լուրջ բնաւորութիւն ունեցող մը՝
չարունակ զուարթ մարդու մը կենա-
կցութեամբը կ'ամոքի կը քաղցրանայ:
Տխրութիւնը կարող չէ զուարթ խօսա-
կցութիւն մը և անուշ ժպիտ մը յաղ-
թահարելու, ինչպէս և ոչ մառախուղը,
ամպերն ու գոլորշիները՝ կարող են

արեւուն լոյսը խափանելու որ տեսարա-
նի մը վրայ չզարնէ: Միշտ զուարթ ե-
ղիք. վասն զի յարատե ուրախ բնաւո-
րութիւն մը ամեն ճամբայ դիւրին կ'ընէ,
և ամեն ծանրութիւն թեթեւ: Երբեմն
նաև այն մարդը որ լաւագոյն խառ-
նուածքի տէր է՝ դժուարաւ կրնայ հան-
դարտ և զուարթ երևոյթ մը ունենալ.
սակայն այս դժուարութիւնը կը վեր-
նայ եթէ մտածելու ըլլայ որ տխրու-
թիւնը և յուսահատութիւնը միայն փու-
շերը և վիշտերը աճեցնելու կարող են:
Նախախնամութիւնը թէ բարւոյն և թէ
չարին թոյլ կու տայ որ վրանիս գայ, և
նոյն իսկ չարիքը մեզի օգտակար կ'ըլ-
լայ եթէ անոր փորձառութեան դասու-
յիլ շահինք. ինչո՞ւ համար ուրեմն հան-
դարտ ոգւով չարիքը չընդունինք, նուա-
ճելով ասով անոր խայթը: Ի՞նչ բանի
կու գան դաժանաբարոյ բարբը, կիրքը,
տխրութիւնը: Եթէ հիւանդ ենք, առող-
ջանալու յոյսը մեզի խրախոյս ըլլայ.
եթէ դժբաղդութենէ մը զարնուինք,
յաջող ապագայի մը զուարթ նախատե-
սութիւնները մեզի մխիթար ըլլան. եթէ
մահը մեր սիրելիներէն մէկը մեզմէ
առնէ տանի, մտածենք որ անոնք այն
երջանկութիւնը վայելելու գնացին, ուր
մենք ալ պիտոր երթանք անոնց մասնա-
կից ըլլալու ցաւիտեան: Զուարթ եղիք,
եթէ ոչ՝ գոնէ միայն ձեր շահուն համար:
Այս կերպով լաւապէս կը կատարէք
ձեր ամենայն պարտքերը և դիւրագոյն
կերպով կը տանիք ամենայն ծանրու-
թեան: Զուարթութիւնը՝ ձեր միայնու-
թեան մխիթարը կ'ըլլայ, և իբր անցա-
գիր մը կամ յանձնարարական մը կը
ծառայէ ընկերութեան մը մէջ: Զար-
մարդը, ախտաւորը, կրնան երկդիմի
զուարթ բնաւորութիւն մը ձեռացնել,
սակայն քիչ անգամ կամ երբեք կա-
րող չեն իրապէս զուարթ ըլլալու: Բնա-
կան զուարթութիւնը աննենգ ոգւոյ մը
և բարեսէր սրտի մը յայտնի նշանն է:

1 Laringite aigue.

2 Cataplasme.